

II. DOCUMENTAR JURIDIC

CEA DE A 27-A SESIUNE A ADUNĂRII GENERALE A ONU DIN 23 SEPTEMBRIE 2014, REZOLUȚIA A/HRC/27/L25

Instituțiile Naționale pentru Promovarea și Protejarea Drepturilor Omului au constituit subiectul punctului opt de pe agenda Adunării Generale a ONU din 23 septembrie, 2014 – *Continuarea și implementarea principiilor Declarației și a Programului de acțiune de la Viena*

Consiliul Drepturilor omului *făcând referire* la toate rezoluțiile Consiliului precum și la toate rezoluțiile relevante pe acest subiect ale Adunării Generale și ale Comisiei Drepturilor Omului privind instituțiile naționale pentru promovarea și protejarea drepturilor omului, precum și la rezoluția Consiliului Drepturilor omului 24/16 din 27 septembrie 2013,

referindu-se la importanța stabilirii și a consolidării independenței instituțiilor naționale pentru drepturile omului, conform principiilor privind statutul instituțiilor naționale pentru promovarea și protejarea drepturilor omului (principiile de la Paris),

reafirmând Declarația de la Viena și Programul de Acțiune adoptate de Conferința Mondială privind drepturile omului din 25 iunie 1993, care au subliniat rolul important și constructiv pe care îl au instituțiile naționale pentru drepturile omului în special în ceea ce privește capacitatea lor de consultanți în domeniu pentru autoritățile competente, precum și rolul acestora în prevenirea și remediarea încălcărilor drepturilor omului, precum și în transmiterea informațiilor și activitatea de educație în domeniul drepturilor omului,

considerând salutar rolul instituțiilor naționale pentru drepturile omului, în cadrul mandatelor respective care le revin, în ceea ce privește contribuția lor la prevenirea încălcărilor drepturilor omului și a abuzurilor,

apreciind rolul important al Biroului Înaltului Comisariat al Drepturilor Omului în sprijinul dezvoltării unor instituții naționale pentru drepturile omului, care să fie independente și

eficiente, în concordanță cu principiile de la Paris și recunoscând în acest sens potențialul existent pentru consolidarea unei cooperări complementare între Biroul Înaltului Comisariat al Drepturilor Omului, Comitetul Internațional Coordonator al Institutelor Naționale pentru promovarea și protejarea drepturilor omului, comitetele coordonatoare regionale ale instituțiilor naționale pentru drepturile omului și Institutele Naționale pentru promovarea și protejarea drepturilor omului,

luând în considerare cea de a 27-a întâlnire anuală a Comitetului Coordonator Internațional al Instituțiilor naționale pentru promovarea și protejarea drepturilor omului, care a avut loc în perioada 12-14 martie, 2014,

considerând binevenită consolidarea cooperării regionale și trans-regionale în toate regiunile între instituțiile naționale pentru drepturile omului și între aceste instituții și alte forumuri regionale pentru drepturile omului, Adunarea Generală

1. *Apreciază* cele mai recente rapoarte ale Secretarului general al ONU transmise Consiliului pentru Drepturile Omului, cu privire la instituțiile naționale pentru promovarea și protejarea drepturilor omului și cu privire la activitățile Comitetului Coordonator Internațional al instituțiilor naționale pentru drepturile omului, în special privind acreditarea acestor instituții conform principiilor de la Paris.
2. *Încurajează* statele membre să înființeze instituții naționale eficiente sau, dacă acestea sunt deja existente, să le consolideze pentru a permite îndeplinirea eficientă a mandatelor lor de promovare și protejare a drepturilor omului și asigurarea libertății pentru toți oamenii, așa cum se subliniază în Declarația de la Viena și în Programul de Acțiune, precum și în instrumentele internaționale relevante pe această temă.
3. *Recunoaște* că, în conformitate cu Declarația de la Viena și Programul de Acțiune, este dreptul fiecărui stat să își aleagă cadrul

considerat a fi cel mai potrivit pentru funcționarea institutului național de promovare și protejare a drepturilor omului, în contextul nevoilor specifice la nivel național, pentru a putea asigura eficient promovarea și protejarea drepturilor omului potrivit obligațiilor și angajamentelor internaționale asumate de către statul respectiv privind drepturile omului.

4. *De asemenea, recunoaște* rolul independent al institutelor naționale atunci când acestea lucrează împreună cu guvernele lor pentru a asigura respectarea deplină a drepturilor omului la nivel național, inclusiv prin contribuția la implementarea în practică a recomandărilor care decurg din mecanismele internaționale pentru drepturile omului.

5. *Încurajează* instituțiile naționale să continue să joace un rol activ în prevenirea și combaterea tuturor încălcărilor drepturilor omului și a abuzurilor, așa cum sunt enumerate acestea în Declarația de la Viena, Programul de Acțiune și alte instrumente internaționale relevante în domeniu.

6. *Apreciază* Comitetul Coordonator Internațional pentru faptul că a reușit să obțină ca promovarea și protejarea drepturilor omului să constituie o temă majoră a celei de a 27-a întâlniri anuale a Adunării Generale a ONU.

7. *Încurajează* Institutele Naționale pentru Drepturile Omului să sprijine, să consilieze și să coopereze cu statul și cu părțile interesate în vederea prevenirii încălcărilor drepturilor omului și a abuzurilor, inclusiv prin intermediul promovării ratificării tratatelor internaționale, al promovării unor reforme procedurale, al realizării unei educații și formări pentru drepturile omului și al conștientizării opiniei publice cu privire la promovarea și protejarea drepturilor omului.

8. *Subliniază* importanța independenței financiare și administrative, precum și stabilitatea instituțiilor naționale pentru promovarea și protejarea drepturilor omului și *ia notă* cu satisfacție în ceea ce privește eforturile acelor state membre care au oferit instituțiilor lor naționale pentru drepturile omului mai multă autonomie și independență, inclusiv oferindu-le un rol de investigație sau consolidând un astfel de rol, și prin urmare și alte guverne sunt încurajate să ia în considerare acțiuni și măsuri similare.

9. *Recunoaște* că Instituțiile naționale pentru

drepturile omului și membrii și angajații acestora nu ar trebui să se confrunte cu nicio formă de represalii sau intimidări, și prin acestea se înțeleg inclusiv presiunea politică, intimidarea fizică, hărțuirea sau limitări bugetare nejustificate, ca rezultat a activităților pe care acestea le-au desfășurat în conformitate cu mandatul lor, inclusiv dacă au preluat și au acordat atenție unor cazuri individuale sau a raportat încălcări sistematice ale drepturilor omului în țara lor.

10. *Recunoaște* rolul pe care instituțiile naționale pentru drepturile omului îl pot juca în prevenirea și rezolvarea unor cazuri de represiune ca parte a activității de cooperare dintre guverne și Națiunile Unite privind promovarea și protejarea drepturilor omului, precum și acțiunile instituțiilor naționale de monitorizare, după caz, a implementării recomandărilor mecanismelor internaționale ale drepturilor omului.

11. *Subliniază* că orice caz de presupusă represiune sau intimidare împotriva instituțiilor naționale pentru drepturile omului și asupra membrilor sau angajaților acestora, sau împotriva unor persoane care cooperează cu aceste instituții, ar trebui investigat în detaliu, iar autorii unor astfel de fapte să fie deferiți justiției.

12. *Consideră salutară* creșterea numărului de state membre care au înființat sau intenționează să înființeze instituții naționale pentru drepturile omului în conformitate cu principiile de la Paris, și *apreciază* mai cu seamă numărul mare de state care au acceptat recomandarea de a înființa astfel de instituții, prin intermediul revizuirii periodice universale, iar acolo unde este necesar prin proceduri speciale și organisme ale tratatelor.

13. *De asemenea apreciază* numărul crescând al instituțiilor naționale care solicită acreditare la Comitetul Coordonator Internațional, și *încurajează* instituțiile naționale, inclusiv pe cea a avocatului poporului, să solicite statutul de acreditare.

14. *Subliniază* rolul important pe care l-a avut Comitetul Coordonator Internațional, în cooperare strânsă cu Biroul Înaltului Comisariat pentru Drepturile Omului, în activitatea de evaluare a conformității institutelor naționale cu principiile de la Paris și de sprijinire a statelor și a instituțiilor naționale ale acestora, atunci când

a fost solicitat să consolideze instituțiile naționale pentru a funcționa în conformitate cu principiile de la Paris.

15. *Încurajează* Secretarul general al ONU să continue să acorde prioritate solicitărilor de asistență din partea statelor membre în vederea înființării și consolidării unor instituții naționale pentru drepturile omului, în conformitate cu principiile de la Paris.

16. *Apreciază* eforturile Înalțului Comisar pentru Drepturile Omului de a consolida sistemul Națiunilor Unite la nivel global, precum și pentru coordonarea instituțiilor naționale pentru drepturile omului și încurajarea pe care o adresează tuturor mecanismelor, agențiilor specializate, fondurilor și programelor pentru drepturile omului din cadrul sistemului ONU de a coopera conform mandatelor ce le revin cu instituțiile naționale pentru promovarea și protejarea drepturilor omului.

17. *I se adresează* Secretarului general al ONU să continue încurajarea instituțiilor pentru drepturile omului de a milita pentru participarea lor independentă și interactivă în cadrul tuturor mecanismelor de drepturile omului, precum și în cadrul agențiilor specializate, al fondurilor și al programelor, conform mandatului ce le revine.

18. *Consideră salutar* rolul important al instituțiilor naționale pentru drepturile omului în cadrul Consiliului Drepturilor Omului, inclusiv în cadrul mecanismului de revizuire periodică universală, atât în domeniul elaborării al implementării și al procedurilor speciale, cât și în cadrul organismelor tratatelor privind drepturile omului, conform rezoluțiilor Adunării Generale 60/251 din 15 martie 2006 și 65/281 din 17 iunie 2011, rezoluțiilor Consiliului Drepturilor Omului 5/1 și 5/2 din 18 iunie 2007 și deciziei 19/119 din 22 martie 2012 a acestuia, precum și conform rezoluției Comisiei Drepturilor Omului 2005/74 din 20 aprilie 2005 și *încurajează* instituțiile naționale pentru drepturile omului să continue să participe și să contribuie la aceste mecanisme, inclusiv interacționând cu organele tratatelor prin furnizarea de rapoarte *inter alia* sau de alte informații.

19. *Apreciază în mod special* angajamentul crescând al instituțiilor naționale în elaborarea revizuirii periodice universale și le *încurajează* să promoveze și să sprijine implementarea recomandărilor acceptate în contextul lor

specific național.

20. *Consideră binevenită* implicarea și interacționarea instituțiilor naționale în și cu sistemul procedurilor speciale, inclusiv în timpul vizitelor de monitorizare la nivel de țară, precum și în cadrul rapoartelor tematice și *încurajează* aprofundarea acestei implicări și în ceea ce privește participarea instituțiilor naționale la prezentările rapoartelor de țară de către misiunile drepturilor omului în cadrul Consiliului Drepturilor Omului.

21. *De asemenea, apreciază* participarea și contribuția instituțiilor naționale la procesul de consolidare a funcționării eficiente a sistemului organismelor tratatelor privind drepturile omului, așa cum a notat și Adunarea Generală a ONU în rezoluția sa 68/268 din 9 aprilie 2014.

22. *Consideră salutar* acordul Adunării Generale de a lărgi sfera oportunităților pentru instituțiile naționale de drepturile omului care funcționează în conformitate cu principiile de la Paris, pentru ca acestea să poată contribui concret la munca Consiliului Drepturilor Omului potrivit rezoluțiilor acestuia 65/281, 66/169 din 19 decembrie 2011 și 68/171 din 18 decembrie 2013 și *îndeamnă* Adunarea Generală să analizeze urgent fezabilitatea participării la întrunirile Adunării Generale a acelor instituții care au îndeplinit condițiile principiilor de la Paris, în conformitate cu rezoluția 60/251 a Adunării Generale, rezoluțiile Consiliului Drepturilor Omului 5/1, 5/2 și 16/21 din 25 martie 2011 și cu rezoluția 2005/74 a Comisiei Drepturilor Omului și în același timp să permită și să asigure o contribuție cât mai eficientă din partea acestor instituții naționale.

23. *Prețuiește* activitatea și munca Biroului Înalțului Comisar al Drepturilor Omului împreună cu instituțiile naționale pentru drepturile omului, inclusiv prin intermediul cooperării tehnice, a activităților de formare a capacităților și de consiliere și *il încurajează* pe Înalțul Comisar, prin prisma activităților largite ale instituțiilor naționale pentru drepturile omului să întreprindă măsurile necesare pentru furnizarea unor resurse bugetare în vederea continuării și extinderii sprijinului acordat acestor instituții, să sprijine de asemenea activitatea Comitetului Coordonator Internațional și comitetele sale coordonatoare regionale și *invită, de asemenea,* guvernele să contribuie voluntar cu fonduri adiționale în

acest scop.

24. *Apreciază* consolidarea cooperării internaționale între instituțiile pentru drepturile omului, inclusiv prin intermediul Comitetului Coordonator Internațional și *il încurajează* pe Secretarul general ONU să continue să ofere asistența necesară pentru organizarea unor întruniri și conferințe la nivel internațional, regional și trans-regional ale instituțiilor naționale pentru drepturile omului, inclusiv a unor întruniri ale Comitetului Coordonator Internațional în cooperare cu Biroului Înaltului Comisar pentru Drepturile Omului.

25. *De asemenea, apreciază*, rolul important al instituțiilor naționale pentru drepturile omului în sprijinirea cooperării dintre guvernele lor și Națiunile Unite în domeniul promovării și protejării drepturilor omului.

26. *Consideră lăudabilă* consolidarea cooperării regionale între instituțiile naționale din toate zonele globului și *apreciază* munca asiduă a Rețelei Africane a Instituțiilor Naționale pentru Drepturile Omului, a Rețelei Instituțiilor Naționale pentru Protejarea și Promovarea Drepturilor Omului din cele două Americi, a Forumului Asia-Pacific a Instituțiilor Naționale

pentru Drepturile Omului precum și a Rețelei Europene a Instituțiilor pentru Drepturile Omului.

27. *Încurajează* statele membre și instituțiile naționale pentru drepturile omului să continue să ia măsurile care se impun pentru a promova cooperarea, schimbul de informații și de experiență, diseminarea bunelor practici privind înființarea și funcționarea eficientă a instituțiilor naționale pentru drepturile omului.

28. *Invită* instituțiile naționale pentru drepturile omului să includă în cooperarea și schimburile lor de bune practici consolidarea rolului lor de legătură între societatea civilă și guverne.

29. *Îi adresează* Secretarului general ONU cererea de a înainta Consiliului Drepturilor Omului la cea de 33-a sesiune a sa, un raport privind implementarea rezoluțiilor existente și un raport privind activitatea Comitetului Coordonator Internațional în domeniul acreditării instituțiilor naționale pentru drepturile omului, în conformitate cu principiile de la Paris.

Traducere: Daniela Albu

ORIENTĂRILE ACTUALIZATE ALE UNIUNII EUROPENE PRIVIND PROMOVAREA RESPECTĂRII DREPTULUI INTERNAȚIONAL UMANITAR*

I. OBIECTIV¹

1. Obiectivul prezentelor orientări este de a stabili instrumentele operaționale pentru Uniunea Europeană și pentru instituțiile și organismele acesteia în scopul promovării respectării dreptului internațional umanitar. Orientările evidențiază angajamentul Uniunii Europene de a promova această respectare într-un mod vizibil și consecvent. Orientările se adresează tuturor celor care acționează în cadrul

* Institutul Român pentru Drepturile Omului reia ciclul de prezentări a celor mai relevante documente în domeniul dreptului umanitar, ținând seama de art. 3 alin 2 din H.G. nr. 460/2006 care prevede că la activitatea Comisiei Naționale de Drept Internațional Umanitar, pot participa în calitate de observatori o serie de instituții printre care și IRDO.

¹ A se vedea JO C 303 din 15 decembrie 2009

Uniunii Europene, în măsura în care chestiunile invocate intră în sfera lor de responsabilitate și de competență. Acestea sunt complementare orientărilor și altor poziții comune deja adoptate în cadrul UE referitoare la chestiuni precum drepturile omului, tortura și protecția civililor².

² A se vedea Orientările UE privind dialogurile referitoare la drepturile omului (aprobat de Consiliu la 13 decembrie 2001 și actualizate la 19 ianuarie 2009); Orientările pentru politica UE față de țările terțe privind tortura și alte pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante (aprobat de Consiliu la 9 aprilie 2001 și actualizate la 29 aprilie 2008); Orientările UE privind copiii și conflictele armate (aprobat de Consiliu la 8 decembrie 2003 și actualizate la 17 iunie 2008); Orientările UE privind promovarea și protejarea drepturilor copilului (aprobat de Consiliu la 10 decembrie 2007); Orientările privind violența împotriva femeilor și fetelor și combaterea tuturor formelor de discriminare împotriva acestora (aprobat de Consiliu la 8 decembrie 2008) și Poziția comună a Consiliului